

Geopatogeni stres

Pod tem pojmom si v medicini razlagajo patogeno stanje, ki nastane ko se naravno sevanje zemlje¹ ojača ali deformira pod vplivom šibkih EM polj, ki jih oddajajo podtalna tekoča voda², določene koncentracije mineralov, tektonske prelomnice, 'preložne linije'³ in podzemne jame. Valovne dolžine naravnega sevanja se pod tem vplivom deformirajo in postanejo škodljive za žive organizme. Dodatno se ta naravna sevanja deformirajo in ojačajo pod vplivom umetnih EM sevanj (daljnovodi, nezaščitene električne inštalacije, radijske postaje, bazne postaje mobilne telefonije, itd), pod vplivom sevanja radona, izpušnih plinov, uporabe pesticidov in drugih onesnaževalcev okolice.

Geopatogeni stres sam po sebi ne povzroča bolezenskih stanj ampak v večini primerov samo zmanjšuje odpornost organizma in njegovo zmožnost borbe z virusi in bakterijami. V zadnjem času pa je zmeraj več izsledkov raziskav, ki povezujejo geopatogeni stres z rakastimi obolenji.

Geopatogeni stres je že nekaj časa dokazano splošni vplivni faktor pri mnogih resnih in kroničnih obolenjih, pa tudi pri depresijah in drugih živčnih obolenjih.

Geopatogeni stres je indikativen pri telesnem odporu (odklanjanje) na določena zdravljenja, pri različnih depresijah, izgubi apetita, alergiji na hrano, astmi, pri nespečnosti, nočnih morah, utrujenosti, bolečinah v križu, hrbtenici,...

Večina ljudi lahko sama preveri ali so pod vplivom geopatogenega stresa. Ne obstaja pa noben znanstveno preverjen inštrument, ki bi tak stres tudi izmeril. V zadnjem času so se pojavile različne posredne metode merjenja geopatogenega stresa pri ljudeh kot so VEGA testi, analiza krvi, elektroakupunktura, in podobni, vendar so te še zmeraj dokaj nezanesljive in nepriznane pri uradni medicini.

Zdravo spanje je zelo odvisno od geopatogenega stresa. Ponoči je geopatogeni stres močnejši. Zavedati se moramo, da tretjino življenja prespimo in če spimo na področju geopatogenega stresa, je to na daljši rok in pri bolj občutljivih ljudeh lahko celo usodno. Med spanjem naj bi možgani počivali in vse telesne aktivnosti naj bi bile upočasnjene, vendar se zaradi sevanja to ne zgodi, možgani ostanejo aktivni, borijo se proti tem vplivom in na koncu se zbudimo utrujeni. V spanju možgani upravljajo in vodijo različne regenerativne procese, celice se obnavljajo, presnavljajo se vitamini in celični minerali, uravnava se delovanje hormonskih žlez. Geopatogena sevanja pa te procese motijo (telo namesto da bi uravnavalo proces regeneracije, se večino časa bori proti vplivu sevanja) in slabijo imunološki sistem.

Geopatogeni stres je prisoten pri večini ljudi, ki bolujejo za depresijami, samomorilskimi nagnjenji in statistično dokazano pri 80% ljudi, ki so ločeni. Preko 80% vseh staršev, ki spolno zlorabljajo svoje otroke, spijo ali se večino časa nahaja v geopatogenih conah.

Na geopatogena sevanja reagirajo majhni otroci, dojenčki, ki se v spanju premaknejo na mesta, kjer je najmanj teh sevanj.

Geopatogeni stres je skoraj zmeraj prisoten pri postvirusni utrujenosti (Myalgic Encephalomyelitis, največkrat se pojavlja po virusnih obolenjih žlez, čustvenih šokih ali nesrečah), kjer se simptomi pojavljajo v obliki močnih bolečin v mišicah in utrujenosti, hitri izčrpanosti, glavobolih, vrtenju, nezmožnosti koncentracije, prebočutljivosti na temperaturne spremembe, vzdražljivosti, pomanjkanju potrežljivosti, itd.

Statistični podatki dokazujejo, da več kot 50% vseh žensk, ki ne morejo zanositi, spi na geopatogenih conah. Tudi pri nosečnicah, ki spijo na teh conah, se kažejo zelo zaskrbljujoči podatki: statistično je več spontanih splavov, nosečnice so mnogo bolj dovzetne na prehlade, novorojeni otroci hitro zbolevajo, imajo probleme z

učenjem, so bolj živčni, zelo pozno se navadijo na WC. Zaskrbljujoče je to, da ima geopatogeni stres pri otrocih tudi dolgoročne posledice, ki se pokažejo šele čez mnoga leta.

Sindrom nezdravih zgradb

Mnogo let nismo imeli razlage, zakaj v nekaterih stavbah, poslovnih prostorih, ljudje bolj obolevajo kot drugje. V zadnjem času pa so znanstveno dokazali, da se v takih stavbah naravna geopatogena sevanja ojačujejo in deformirajo zaradi železobetonskih konstrukcij, plastičnih materialov, ki skupaj ustvarjajo Faradajev sindrom zaprte kletke. K temu pripomorejo tudi različna EM polja, ki jih sevajo različni električni aparati, prezračevalne naprave, plin radon, vse tiste naprave, ki v zaprtem prostoru zmanjšujejo število negativnih ionov. Če so zaposleni dalj časa izpostavljeni tem vplivom, prihaja do različnih bolezenskih simptomov kot so glavoboli, nezdravi, živčni odnosi med uslužbenci, težave z dihanjem, suha koža, težave z očmi, izguba koncentracije, depresije, stresi in kronična utrujenost. In posledica tega je dokazano večja odsotnost od dela.

Otroci, ki se dalj časa zadržujejo v prostorih(šole, vrtci), kjer obstajajo geopatogene cone, so mnogo bolj občutljivi, težko se kontrolirajo in koncentrirajo na učenje, večkrat so odsotni Tudi učitelji so bolj pogosto odsotni zaradi naštetih bolezni.

V bolnišnicah so tudi lokacije, kjer se bolniki in uslužbenci mnogo slabše počutijo, v nekaterih sobah je smrtnost večja kot v drugih, bolniki za ozdravitev v eni sobi potrebujejo več časa kot v drugi.

Negativni in pozitivni ioni

Negativne ione pogosto imenujejo *vitamini zraka*. Pomembno je, da se v zaprtih prostorih razmerje med negativnimi in pozitivnimi ioni pravilno vzdržuje, npr. 1000 negativnih in 1200 pozitivnih ionov v enem cm³. Ta razmerja so v zgradbah s sindromom nezdravih prostorov porušena in se povečujejo v prid pozitivnih ionov(razmerje do 2 : 1 v prid pozitivnih ionov, kar je že zelo škodljivo).

Negativne ione uničujejo raznorazni prezračevalci in klimatske naprave, pomanjkljiva cirkulacija svežega zraka, plastični elementi, ki kreirajo statično električno in pozitivne naboje, ki nase vežejo negativne ione. Škodljiv vpliv imajo tudi vsi aparati, ki proizvajajo različna EM polja. Zavedati se moramo, da TV in računalniški monitorji še najbolj sevajo zadaj, tako da se njihov vpliv razširja tudi v druge prostore. EM polja pred monitorji in okrog fotokopirnih strojev pretvarjajo kisikove ione v nevarne pozitivno nabite pline. Negativne ione vežejo nase tudi delci prahu in vlage. Na koncu dneva se v takih prostorih nahajajo samo še škodljivi pozitivni ioni in bolezni so tu.

V izogib nastajanju škodljivih pozitivnih ionov moramo v delovnih prostorih imeti čimveč naravnih materialov, naravnih tkanin, prostor mora biti naravno zračen, vlažnost zraka naj bo nekje okrog 40 –50%, priporočljivo je uporabljati elektronske prezračevalne filtre, ki odstranjujejo prah, dim, različne bakterije in viruse. Zdravo okolico v pisarnah lahko izboljšamo tudi z okrasnimi rastlinami, ki okrog sebe zbirajo negativne ione, v primeru slabe rasti pa indicirajo slabe delovne pogoje.

Dejstvo je, da človeško telo absorbira naravno svetlobno energijo kot nekakšno dodatno hrano(saj smo vsi v bistvu svetlobna bitja). Svetloba fluorescentnih luči nima vseh valovnih dolžin naravne svetlobe, zato če se dolgo zadržujemo v taki svetlobi, nam to lahko samo škodi.

Občutljivost rastlin in živali na geopatogeni stres

Rastline, ki ne uspevajo najbolje na geopatogenih točkah:

Vrtnice, sončnice, lilije, begonije, azaleje, rdeči in črni ribez, kumarice, zelena, čebula, koruza

Drevesa: Jablane, hruške, breskve, bukev, jesen, lipa, španski bezeg, oreh, leska

Rastline, ki bolje uspevajo na geopatogenih conah:

Asparagus, različne gobe, aralija, omela, zdravilne rastline

Drevesa: hrast, jelka, češplja, češnja, bezeg

Rezano cvetje zdrži dvakrat dalj časa na zdravih mestih.

Za hrast je značilno, da najbolje uspeva nad vodnim križiščem. Če je hrast starejši od 50 let, sigurno raste nad tako točko. Strele privlačijo križišča podzemnih voda. Zato tudi hraste dostikrat zadene strela.

Živali, ki se izogibajo patogenim conam:

Psi, konji, krave, ovce, prašiči, miši. Ptiči nikoli ne gnezdiijo v geopatogenih conah, če imamo akvarij z ribicami v območju geopatogene cone, bodo ribice v času poginile, svoja jajčeca pa bodo pred tem pojedle.

Živali, ki se bolje počutijo na geopatogenih conah:

Mačke, mravlje, divje čebele, ose, hrošči, termiti, razni paraziti, pa tudi bakterije in virusi

Mačke se najraje zadržujejo v geopatogenih conah. Zato je mesto, kjer mačka najraje leži, sigurno geopatogena cona.

Kmetje morajo še posebej paziti, da se perjad in živina ne zadržujejo preko noči v geopatogenih conah. Pri kravah je tipično, da njihova dlaka zgubi svoj naravni sijaj in donos mleka se zmanjšuje. Telički so zelo dovtetni za taka mesta in njihova rast se upočasni. Konji niso tako dovtetni kot krave, pa vendar po določenem času, ko se dalj časa zadržujejo v teh conah, dlake izgubijo svoj sijaj, začnejo zavračati hrano in hujšajo. Eventualno lahko zbolijo za revmatizmom in dobijo krče. Svinje zelo burno reagirajo. Na koži se jim pojavijo črni madeži. Mladiči postanejo nemirni, se slabo hranijo in imajo večjo smrtnost.

Simptomi, ki se pojavljajo pri geopatogenem stresu:

Na splošno velja, da če se dalj časa zadržujemo v geopatogenih conah, se počutimo kot povoženi, izčrpani, loteva se nas depresija, postajamo zmeraj bolj živčni, brez vzroka spreminjamo razpoloženje, smo bolj agresivni, zgubljammo apetit, postajamo bledičavi, se nikakor ne spravimo v posteljo, nedovzetni postajamo na določena zdravljenja.

Če spimo na geopatogeni coni, se nas loteva nespečnost, imamo nočne more, hodimo v snu, kričimo, imamo hladne prste na nogah, otroci hitreje zbolijo za astmo, zobno gnilobo, več se potimo, trese nas mraz, postajamo zmeraj bolj utrujeni, zjutraj ko se zbudimo imamo občutek, da nismo dovolj spali,...

Testi, ki jih uporabljajo za ugotavljanje geopatogenega stresa, so v večini primerov nepriznani v uradni medicini. Tudi aparati, ki 'merijo' bioenergijo so samo nekakšni merilci prevodnosti in površinske napetosti v rokah. Zato priporočamo, da ljudje ne nasedajo raznoraznim strokovnjakom, ki z različnimi napravami ali aparati 'merijo' vse vrste 'bolezni'.

V novejšem času uporabljajo mišične teste, posebne krvne teste in elektropunkturo. Zelo razširjeni so tudi VEGA testi, ki pa jih uradna medicina še ne priznava.

Še najbolj zanesljiva metoda je tista, ki jo uporabljajo ljudje občutljivi na geopatogena sevanja- to so običajno radiestezisti, ki pa se jih da zlahka preveriti, če imajo zares take sposobnosti(glej knjiga Nikola Čelebič: Bioenergija i život)

Geomagnetno sevanje same Zemlje ima frekvenco 7.83Hz(Schumannova resonanca). V vesolju so se prvi astronomi počutili zelo slabo prav zaradi tega, ker tega polja tam ni bilo. Zato so morali na naslednja vesoljska plovila namestiti umetna magnetna polja.

Preko cele Zemlje se razpreda takoimenovana Hartmanova mreža. Sevanje se ojača na vozliščih, varira pa tudi od kraja do kraja. Te linije je leta 1950 odkril Ernst Hartmann. Linije tečejo v smeri sever – jug(na vsakih 2 metra) in vzhod-zahod(na vsakih 2.5 m) in segajo do višine 200m. Na presečiščih teh linij vsekakor ni zdravo spati. Geopatogene cone imajo zelo veliko vplivno področje, ki se razteza v različnih smereh od 200 do 10000m. Ko se naravna radiacija združi s temi vozlišči, pride do njene distorcije in postane škodljiva. Študije so pokazale, da je preko 85% obolelih za rakom spalo v geopatogenih conah.

Ta polja so sama po sebi neškodljiva, toda nekateri vplivni faktorji(EM polja, vode,...) jih na določenih mestih nevarno ojačajo. Poleg teh sevanj se oblikujejo tudi točke sevanja kjer se sekajo in ojačujejo različne silnice geomagnetnega polja. Te imajo v interakciji z drugimi sevanji škodljiv vpliv na organizem.

² Pod zemljo se nahaja mreža tekočih voda. Ločimo dva tipa teh voda: primarni vodni sistem in hidrološki vodni krogotok. Primarni vodni sistem izvira globoko pod površino zemlje v obliki pare, ki pod pritiskom prodira proti površini po takoimenovanem jašku- pipi, se na poti kondenzira, postane čista tekoča voda in se ob oviri ustavi. Ta točka se imenuje kupola, zato ker je tam voda v bistvu ujeta v nekakšni kupoli. Ko se v zemlji pojavijo razpoke, začne ta voda pod pritiskom potovati pod zemljo, kamor pač lahko. Ti vodni tokovi so lahko zelo dolgi in dokaj neravni. Arteški vodnjaki ali izviri so tam, kjer se ta voda zaradi svojega pritiska prebije do površja. Običajno iskalci vode kopljejo vzdolž takih vodnih linij, da pridejo do izvira. Obstaja razlika med tako izvorno vodo in podzemno vodo, ki nastane zaradi hidrološkega cikla. Izvorna-primarna voda se običajno nahaja pod hidrološkim krogotokom in nobena vremenska sprememba ne vpliva na njen tok. Zanimivo je to, da imajo starodavni templji na sredini vodnjake s takimi izviri. To pomeni, da so starodavna ljudstva poznala te vode in so svoje utrdbe ali *svete kraje* gradila okrog takih izvirov. Tesno povezavo med vodnimi izviri in starodavnimi zgradbami sta v 30. letih prejšnjega stoletja prva ugotovila M. Louis Merle in Reginald Allender Smith, priznana bajaličara. Znano je, da mnoge živali čutijo te vodne izvire, medtem ko se je ta sposobnost pri človeku z razvojem izgubila, ohranila se je samo pri zelo redkih ljudeh, bolj občutljivih – radiestezistih. Podzemna tekoča voda kreira subtilno EM polje, ki se vertikalno dviguje nad vodnimi tokovi, tudi skozi stavbe. Vertikalno polje različno vpliva na živa bitja. Bolj senzibilni ljudje občutijo to polje, škodljivost tega polja pa se povečuje s časom izpostavljenosti. Velika razlika je, če nekdo samo za nekaj časa stoji v tem polju ali pa če v njem dela ali spi. Vodna linija je yin in z njim pridruženo pasivno polje. Običajno tako polje človeka upočasnjuje, poleni, lahko ga zagradi celo apatija. Ljudje, ki delajo nad temi linijami imajo čisto probleme z lastno energijo, nekako ne morejo hitro končati svojega dela, ali začeti kaj novega. Če pa ti vodni tokovi postanejo onesnaženi, se jakost polja ojači in postane zelo nevarno za zdravje.

³ Preložne linije= angl. *ley lines*. Naj bi bile energetske sile, ki izvirajo iz kozmosa. Prodirajo skozi Zemljo in jo zapuščajo vertikalno od vozlišča. Vozlišča se imenujejo centri moči. Ko taka sila zadene površino zemlje, potuje navpično navzdol pod zemljo še nekaj 90 m, nato se obrne za 90° v desno in potuje v popolnoma vodoravni črti vendar stalno v isti globini glede na površino zemlje. Povprečna dolžina linije je med 30 in 45 km, obstajajo pa tudi linije dolžine samo nekaj metrov ali več tisoč km. Širina linije je v povprečju okrog 1.5m(širina Rimske ceste). Linija zopet zapusti zemljo tako, da se obrne za 90° in skozi center Zemlje pride ven na drugi strani. Skoraj vsi starodavni templji in svetišča so grajeni ob teh linijah. V prejšnjem stoletju jih je ponovno odkril Alfred Watkins.

Podobno kot vodne linije tudi te linije vertikalno prodirajo skozi zgradbe, domove. Narava takega polja je yang. Oseba, ki se nahaja ali dalj časa leži na tej liniji postane hiperaktivna. To lahko pomaga nekemu, ki nima dovolj svoje energije, pri tistih ki so že zelo energični, pa lahko škoduje. Če je taka linija negativna, se ta manifestira kot telesna napetost, bojazen, ali nevroza.